

சந்தானம் என்பதற்குத் தொடர்ச்சி, பரம்பரை, தலைமுறை என்பன பொருளாகும். சைவ சந்தானத்திற்கு முதல்வர் திருநந்திதேவராவர். சைவ சமயகுரவர்களைப் போலவே, சந்தான குரவர்களும் நால்வராவர். சந்தான குரவர், சமயகுரவர்களை விட காலத்தால் பிற்பட்டவர்கள். சமயகுரவர்கள் செய்தருளிய தேவார, திருவாசகங்களுக்கு, சந்தான குரவர்கள் செய்த சித்தாந்த சாத்திரங்கள் இலக்கணம் போன்று அமைந்துள்ளன. சந்தான குரவர்களாக நால்வரைக் கூறுவர். மெய்கண்டதேவர், அருணாந்தி சிவாசாரியார், மறைஞான சம்பந்தர், உமாபதி சிவாசாரியார் என்போரே அந்நால்வரும் ஆவர். அவர்கள், குரு, சீட பரம்பரை முறையில், சைவசித்தாந்த சாத்திர நூற் பயிற்சி வழங்கிய தத்துவ ஞானிகள்.

அ. மெய்கண்ட தேவர்

இவர் திருப்பெண்ணாகடத்தில் வாழ்ந்த அச்சுதகளப்பாளருக்கும் மங்களாம்பிகைக்கும் மகனாகப் பிறந்தவர். அச்சுதகளப்பாளரது குலகுரு சகலாகம பண்டிதர் எனப்படும் அருணாந்தி சிவாசாரியார். அச்சுத களப்பாளர் தமக்குக் குழந்தைப் பேறில்லாமையால் மனம் வருந்தினார். அதனால், தம் குலகுருவை அடைந்து தம் குறையைக் கூறினார். அருணாந்தி சிவாசாரியார், திருமுறையை அருச்சித்துக் கயிறுசாத்திப் பார்த்தார். அப்போது,

“பேயடையா பிரிவெய்தும் பிள்ளையினோடு உள்ளினை
வாயினவே வரம்பெறுவர் ஐயுறவேண்டா வொன்றும்
வேயனதோள் உமைபங்கன் வெண்காட்டு முக்குளநீர்
தோய்வினையார் அவர்தம்மைத் தோயாவாம் தீவினையே”

என்னும் சம்பந்தருடைய திருவெண்காட்டுத் திருப்பதிகப் பாடல் வந்தது. அதன் பொருளை விளக்கி, அத் திருப்பதிகத்தின் மேன்மையையும் அத் திருப்பதியிலுள்ள குளங்களிலே முழுக்கி இறைவனை வழிபடும் முறைமையினையும் அறிவுறுத்தித் திருவெண்காட்டுக்குப் போகும்படி ஆணையிட்டருளினார்.

திருவெண்காடு சென்று தீர்த்தமாடி, அங்கு கோயில் கொண்டிருக்கும் திருவெண்காட்டு மகாதேவரையும், பிரமவித்தியாநாயகியையும் வழிபட்டு வந்தனர். சில காலம் செல்ல அச்சுதகளப்பாளரின் மனைவியார் கருவுற்றார். உரிய காலத்தில் மங்களாம்பிகையார் ஆண் மகவொன்றைப் பெற்றார். திருவெண்காட்டு இறைவனின் திருவருளாற் பிறந்த அக் குழந்தைக்குப் பெற்றோர், “சுவேதனப் பெருமாள்” என்று பெயரிட்டனர். பின்னர், அச்சுதகளப்பாளர் இறைவனை வணங்கி, மனைவியாரோடும் அருமைப் புதல்வருடனும் புறப்பட்டு, திருப்பெண்ணாகடத்தை அடைந்தார்.

சுவேதனப் பெருமாள் திருவெண்ணைய் நல்லூரில் உள்ள தமது மாமனாரின் வீட்டில் வாழ்ந்து வந்தார். சுவேதனப்பெருமாள் இரண்டாம் வயதை எய்தியபொழுது, மெய்ஞ்ஞானத்தை உணரும் பக்குவ நிலை உடையவராய் விளங்கினார். அக்காலத்தில், பொதிய மலையிலிருந்து அகத்திய முனிவரைக் காணும் பொருட்டு, திருக்கயிலையினின்றும் புறப்பட்டு வந்த பரஞ்சோதி முனிவர், சுவேதனப் பெருமானைக் கண்டு, அவரது பக்குவ நிலையை அறிந்து, அவருக்குச் சைவசித்தாந்த மெய்ப்பொருளை உணர்த்தி, “மெய்கண்டார்” என்னும் திருப்பெயரையும் சூட்டியருளினார்.

பின்பு, மெய்கண்டதேவர் திருவெண்ணைய் நல்லூரிலுள்ள பொல்லாப் பிள்ளையாரின் திருமுன்பு நிட்டை கூடினார். அதன் பயனாக, சைவசித்தாந்த உட்பொருளை ஓதிதுணர்ந்து, சிந்தித்துத் தெளிந்து, தமிழிலே சிவஞானபோதம் எனப்படும் சிறந்த சைவசித்தாந்த நூலை அருளிச் செய்தார். இது சைவசித்தாந்தக் கோட்பாடுகளை விளக்கும் தமிழ் நூல்; பன்னிரண்டு சூத்திரங்களையும் பிரமாணவியல், இலக்கணவியல், சாதனவியல், பயனியல் என நான்கு இயல்களையும் கொண்டது. சித்தாந்த உண்மைகளைச் சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைக்கும் இயல்புடையது. இது இந்நூலின் சிறப்பாகும்.

மெய்கண்டதேவர் சிவஞானபோதத்தின் நுண் பொருளைப் பக்குவம் வாய்ந்த நாற்பத்தொன்பது மாணவர்களுக்குப் போதித்தருளினார். மெய்கண்டதேவரின் மாணவர்களுள் சிறந்தவர் அருணாந்தி சிவாசாரியாராவார். மனவாசகங்கடந்தார், சிற்றம்பல நாடிகள் முதலானவர்களும் மெய்கண்டதேவரின் மாணவர்களுள் அடங்குவர். இவ்வாறு சைவ சித்தாந்தப் பணியாற்றிய மெய்கண்டதேவர், சில காலம் நிட்டையில் கூடியிருந்து ஐப்பசி மாதத்து சுவாதியில் சிவபதம் அடைந்தார்.

(ஆ) அருணாந்தி சிவாசாரியர்

அருணாந்தி சிவாசாரியர் திருத்துறையூரிலே ஆதிசைவ மரபிலே பிறந்தவர். அவரது இயற்பெயர் சதாசிவாசாரியர் என்பதாகும். அவர் சமய, விசேட, நிருவாண தீட்சைகளும், ஆசாரிய அபிஷேகமும் பெற்றதுடன், வேத சிவாகமம், திருமுறைகள் முதலிய ஞான நூல்களையும் ஓதியுணர்ந்தார். தமிழிலும் நல்ல புலமையுடையவர். சகல கலைகளையும் கற்றுத் தெளிந்த அவர், சகலாகம பண்டிதர் என்னும் சிறப்புப் பெயருடையவராய் விளங்கினார். அதனால், அவர் சைவசித்தாந்த நெறிக்கோர் தலைவராகவும் தம் நாட்டில் வாழ்ந்த சைவர்களுக்குக் குலகுருவாகவும் விளங்கினார். ஐந்தெழுத்தை அன்புடன் ஓதுவித்தார். அரும்பெரும் போதனைகளைச் செய்தார். அவரிடம் பலர் பாடங் கேட்டனர்.

அவர், அச்சுதகளப்பாளர் பெற்ற மெய்கண்டதேவரின் மகிமைகளைக் கேள்வியுற்று, அவரைத் தரிசிக்க விரும்பித் திருவெண்ணைய் நல்லூரை அடைந்தார். அப்பொழுது மெய்கண்டதேவர் ஆணவத்தின் இயல்புகள் பற்றித் தம் மாணவர்களுக்கு உபதேசஞ் செய்து கொண்டிருந்தார். அங்கு வந்த சகலாகம பண்டிதர், தம் வரவுகண்டும் தம்முடன் மெய்கண்டதேவர் ஒன்றும் பேசாதிருந்தமையால், மனச்செருக்கோடு அவர்முன் நின்று, “ஆணவத்தின் வடிவம் எவ்வாறிருக்கும்?” என வினாவினார். மெய்கண்டதேவர் அதற்கு விடையாக அவரையே சுட்டிக் காட்டியதன் மூலம், “இப்படியிருக்கும்” என்று குறிப்பால் உணர்த்தியருளினார். அதனால், செருக்கு அகன்ற சகலாகம பண்டிதர், மெய்கண்ட தேவரின் மகிமையை உணர்ந்து வணங்கி, தம்மைச் சீடராக ஏற்று ஞானோபதேசஞ் செய்தருளும்படி பிரார்த்தித்தார். சகலாகம பண்டிதரின் பக்குவ நிலையைக் கண்ட மெய்கண்டதேவர் அவருக்குச் சிவஞான போதத்தை உபதேசித்து, “அருணாந்தி சிவம்” என்னும் தீட்சாநாமஞ்சாத்தி, “சிவஞானபோத நூற்பொருளை விரித்துப் பிரகாஸத்தாருக்கு இனிது விளங்குமாறு ஒரு நூல் செய்வீராக” என்ற பணித்தருளினார்.

மெய்கண்டதேவரின் ஆணையைச் சிரமேற்கொண்ட அருணாந்தி சிவாசாரியர், சிவஞான போதத்திற்கு சிறந்த வழிநூலாக சிவஞானசித்தியாரை இயற்றினார். அத்துடன் இருபா இருபஃது என்னும் சைவசித்தாந்த நூலையும் அருளிச் செய்தார். அவற்றை அவர், மறைஞானசம்பந்தர் முதலான சீடர்களுக்கு உபதேசித்தருளினார். இவர் திருத்துறையூரில் ஒரு புரட்டாதி மாதத்துப் பூர நட்சத்திரத்திலே சிவபெருமானது திருவடி நிழலெய்தினார்.

(3) மறைஞான சம்பந்தர்

அருணாந்தி சிவாசாரியரின் மாணவருள் ஒருவரான மறைஞான சம்பந்தர் திருப்பெண்ணாகடத்திலே, பிராமண குலத்தில் பிறந்தார். அவரது இயற்பெயர் பரமசிவானந்தம். வேத சிவாகமங்களையும் சிவஞானபோதம், சிவஞானசித்தியார், இருபா இருபஃது என்னும் சைவசித்தாந்த நூல்களையும் நன்கு கற்றணர்ந்து ஞானியாய் விளங்கினார். அதனால், **மறைஞான சம்பந்தர்** என்னும் திருப்பெயர் அவருக்கு வழங்குவதாயிற்று.

மறைஞான சம்பந்தர், உமாபதி சிவாசாரியர் முதலிய சீடர்களுக்கு ஞானோபதேசஞ் செய்தருளினார். சிதம்பரத்தைச் சார்ந்த திருக்களாஞ்சேரியிலே சிலகாலம் மௌனவிரதம் பூண்டிருந்து ஒரு ஆவணி உத்தரத் திருநாளிலே சிவபதம் அடைந்தார்.

(4) உமாபதி சிவாசாரியார்

உமாபதி சிவாசாரியார் தில்லையில் வாழ்ந்த தில்லைவாழ்ந்தணர்களுள் ஒருவர். சிதம்பரத்தையடுத்துக் கொற்றவன்குடி என்னும் கிராமத்தில் வாழ்ந்தமையால், “**கொற்றவன் குடி முதலியார்**” என்று அவரை அழைப்பர். அவர் வேத சிவாகமங்களிலும், தமிழ்மொழி, வடமொழிகளிலும் புலமை பெற்று வாழ்ந்தவர்; சிவ பக்தியாலும், அடியார் பக்தியாலும் சிறந்தவர். ஒருநாள் அவர் சிதம்பரத்திலுள்ள நடராசப் பெருமானுக்குப் பூசை செய்த பின் சிவிகையிலேறி, தீவர்த்தி முதலான விருதுகளோடு தமது இருப்பிடத்துக்குச் சென்றார். அப்பொழுது இவரது ஆடம்பரத்தைக் கண்ட மறைஞானசம்பந்தர் தம் மாணவரிடத்திலே, “பட்ட கட்டையிற் பகற்குருடு போகின்றது” என்று கூறியருளினார். மெய்ஞானத்தை உணரும் பக்குவநிலை அடைந்தவரான உமாபதிசிவாசாரியர் அவ்வார்த்தையைக் கேட்ட மாத்திரத்திலே, அதன் குறிப்புப் பொருளை உணர்ந்து சிவிகையை விட்டடிநங்கி, மறைஞான சம்பந்தரை வணங்கினார். பின்னர் அவரிடத்திலே ஞானோபதேசம் பெற்று, சீடரானார்.

உமாபதி சிவாசாரியரின் அதி தீவிர பக்குவ நிலையை உலகினருக்குக் காட்ட விரும்பிய மறைஞானசம்பந்தர், ஒரு நாள் உமாபதி சிவாசாரியாருடன் நெசவாளர் இருக்குமிடத்தை அடைந்து, அங்குள்ள ஒருவரிடம் நெசவுக்கு வைத்திருந்த கூழை வாங்கிப் பருகினார். அவருகே மிகுந்த பக்தியுடையவராய் நின்று உமாபதி சிவாசாரியர், தம் குருவின் முழங்கை வழியாக ஒழுகிய கூழைப் பிரசாதமாகக் கொண்டு இரு கையாலும் ஏந்திப் பருகினார். உமாபதி சிவாசாரியரின் இச்செயலை அறிந்த தில்லை வாழ்ந்தணர்கள், அவரது உயர்ந்த மனநிலையை உணராமல்,

அவரைப் பழித்தது மாத்திரமன்றி, நடராசப் பெருமானுக்குப் பூசை செய்யத் தடையும் விதித்தனர். அதனால், உமாபதி சிவாசாரியார் கொற்றவன் குடியிலே போய்த் தங்கியிருந்தார்.

அந்நாளில், சிதம்பரத்திலே நிகழ்ந்த கொடியேற்ற விழாவில், கொடி ஏறாமல் தடைப்பட்டது. உமாபதி சிவாசாரியர் அங்கு இல்லாமையாலேயே காரணம் என்பதை அறிந்த தில்லை வாழ்ந்தனர், அவரிடம் சென்று வணங்கி, அவரை அழைத்து வந்தனர். உமாபதி சிவாசாரியர் நடராசப் பெருமானை வணங்கி, கொடிக்கவி பாடியருள, ஏறாது நின்ற கொடி ஏறலாயிற்று. உமாபதி சிவாசாரியாரின் மகிமையை உணர்ந்து, தில்லை வாழ்ந்தனர் அவரிடத்திலே பக்தியுடையவர்களாய் ஒழுகினர்.

இறைவன் திருவருளால் இந்த அற்புதங்களைச் செய்தருளிய உமாபதி சிவாசாரியார் சிவப்பிரகாசம், திருவருட்பயன், வினாவெண்பா, போற்றிப்பஃறொடை, கொடிக்கவி, நெஞ்சு விடுதாது, உண்மைநெறி விளக்கம், சங்கற்ப நிராகரணம் என்னும் சித்தாந்த அட்டகங்களையும், கோயிற்புராணம் (சிதம்பர மான்மியம்), சேக்கிழார் புராணம், திருத்தொண்டர் புராணசாரம், திருமுறை கண்ட புராணம், திருப்பதிகக் கோவை, பௌஷ்கர ஆகம வியாக்கியானம் முதலிய நூல்களையும் அருளிச் செய்தார்.

இவரது மாணவர் நமச்சிவாயத்தேசிகர் முதலியோராவர். நமச்சிவாயத் தேசிகரே திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தைத் தாபித்து, அவ்வாதினத்தின் முதற் குருவாய் விளங்கியவர். உமாபதி சிவாசாரியர் சித்திரை அத்த நட்சத்திரத்தில் சிவபதம் அடைந்தார். இவரது திருக்கோவில் கொற்றவன் குடியில் இன்றும் உள்ளது.

பின்வரும் வினாக்களுக்கு விடை எழுதுக.

1. சுவேதனப் பெருமாள் என அழைக்கப்படுபவர் யார்?
2. அச்சுதகளப்பாளருக்கு “அருணாந்தி சிவம்” என்ற தீட்சாநாமத்தை வழங்கியவர் யார்?
3. பரமசிவானந்தம் என்பவருக்கு மறைஞான சம்பந்தர் என்னும் பெயர் வழங்கக் காரணம் யாது?
4. உமாபதி சிவாசாரியார் கொடிக்கவி என்னும் நூலை எச்சந்தர்ப்பத்தில் பாடியருளினார்?

செயற்பாடு

1. சந்தானகுரவர் நால்வரதும் விபரங்களை உள்ளடக்கிய அட்டவணை ஒன்றினைத் தயாரித்து, வகுப்பறையில் காட்சிப்படுத்துக.

	மெய்கண்ட தேவர்	அருணாந்தி சிவாசாரியார்	மறைஞான சம்பந்தர்	உமாபதி சிவாசாரியார்
1. பிறந்த ஊர்				
2. பிறந்த குலம்				
3. வேறு பெயர்கள்				
4. குரு				
5. சீடர்				
6. செய்த அற்புதம்				
7. எழுதிய நூல்கள்				
8. முத்தி பெற்ற தினம்				

பாடச்சுருக்கம்

- மெய்கண்டதேவர் தமிழிலே சிவஞானபோதம் என்ற நூலை இயற்றியுள்ளார்.
- அருணாந்தி சிவாசாரியார், சிவஞானசித்தியார், இருபா இருபஃது என்னும் சைவசித்தாந்த நூல்களை அருளிச் செய்தார்.
- சிவஞானபோதத்தின் வழிநூல் சிவஞானசித்தியாராகும்.
- உமாபதி சிவாசாரியார் “கொற்றவன் குடி முதலியார்” என்றும் அழைக்கப்படுவார்.
- உமாபதி சிவாசாரியார் இயற்றிய சிவப்பிரகாசம், திருவருட்பயன், வினாவெண்பா, போற்றிப்பஃறொடை, கொடிக்கவி, நெஞ்சு விடுதாது, உண்மைநெறி விளக்கம், சங்கற்ப நிராகரணம் என்னும் எட்டு நூல்களும் சித்தாந்த அட்டகம் எனப்படும்.